

Запетљане бајке

Четири прашчића и вук

Једно после подне дошао је камион на којем је нацртано прасе са јабуком у устима. Један прашчић провири кроз прозор на свињцу и угледа камион и човека. Човек је имао нож у руци.

А сигурно се питате ко је био четврти прашчић? Наравно, ја. Био сам другачији од других. Имао сам реп од папагаја, а уши као миш.

Када ми је друг прашчић испричао шта је видео, добио сам изврсну идеју.

Ми смо живели у штали са три кревета зидана циглом, а напуњена сламом. Дакле, добио сам идеју да изађемо кроз прозор. Сви сем Буцка су се сложили. Буцка је волео само јести и спавати, прави неваљалко. На крају смо га ипак наговорили.

Путовали смо, путовали све док нисмо наишли на ливаду на којој смо одлучили саградити кућу. Пошто се нисмо могли договорити од чега ћемо направити кућу, свако је направио своју. Буцко од камења, Гицко од сламе, Суцко од дрвета, а ја, најпапетнији, од цигле.

Нисмо знали да у шуми поред ливаде живи вук. , Вук Вуковић. Једног дана је дошао и одувао све кућу, осим моје. Стално је говорио: „ Сада ћу вам одувати куће!“

Остали прашчићи су дошли у моју кућу. Вук је дувао, дувао, али није могао ништа. Хтео је ући кроз димњак, али сам ја запалио ватру и вук се опекао. Никад се више није вратио.

Четири прашчића су заувек, срећно и задовољно, живели на својој ливади.

Жељко Гојков 4.2

Измешане бајке

Једног сунчаног дана, шетала сам шумом. Наишла сам на једну кућу. У кући је живело седам јарића.

Покуцала сам и ушла у кућу. Јарићи су јели и понудили су ми траву. Ја сам, на сву срећу, имала јабуку у џепу.

Опет је неко покуцао. Дошла су три прасета. Најмлађи прашчић је рекао да се идемо играти у његовој сламној кућици. Утом је стигла и Златокоса. Рекла ми је да јој направим фризуру. Прашчић се наљутио, а ја сам му рекла да ћемо се играти касније. Прасе се није смирило. Дошла је и Црвенкапица. Она је желела да јој ја, Жељана, сашијем плави и црвени капут.

Љуто прасе ме угризло. И нисам се могла играти. Јарићи су отишли по своју мајку. Мајка коза је ставила росну траву на рану.

Када је бол престала, долетела је птица и однела Жељану у њено село.

Жељана Ракановић 4.2

Пепељуга

У далекој земљи живела је једна старица и звала се Пепељуга. Живела је у малој колиби.

Једне ноћи, док се старица спремала на спавање, крај кревета се појавила велика рупа. Старица није видеала рупу. Закорачила је и пропала. Слетела је на удобан кревет. Близу кревета је био сто. На столу је био напиток на којем је писало „Напитак за подмађивање“. Старица је попила тај напиток, али није прочитала да делује само једна дан и то до осам сати увече. Од напитка јој се приспавало. Легла је на кревет.

Освануло је јутро. Старица се вратила у своју колибу. Зачула је буку напољу. Изашла је ван и чула да се у три сата одржава бал у селу. Пожелела је отићи на бал и задивити краљевића својом лепотом. Спремила се и кренула. Краљевић је плесао само са њом.

Ближило се осам сати. Краљевић је питао старицу како се зове. Одговорила је: „Пепељуга.“

Одједном се претворила у старицу. Краљевић се јако изненадио. Пепељуга је убрзо схватила о чему се ради. Јако се осрамотила, побегла и више се није враћала у то село.

Ема Митровић 4.2

Гаргамел, ја као Штрумфета и Грубер

Једног лепог дана брала сам цвеће. Чула сам неког да ме зове. Оставила сам цвеће и отишла за тим гласом.

Угледала сам злог чаробњака Гаргамела и његовог чупавог пса Азрела. Покушала сам побећи, али ме зли чаробњак ухватио. Одвео ме у своју кућу, прљаву, прашњаву и неуредну.

Ставио ме у кавез и почео припремати гулаш у који ће ме бацити.

На прозору се појавио принц Грубер. Ушуњао се у Гаргамелову кућу. Док ме спашавао из кавеза, Гаргамел се окренуо, али ми смо побегли.

Добро је што смо збрисали, јер је Гаргамел био много бесан.

Дошли смо у село. Сви су били поносни на Грубера. Била сам много срећна што сам жива.

Маја у земљи снова

Девојчица Маја, на путу до куће, скренула је и отишла у непознат крај шуме. Шетала је, шетала...Ишла је све дубље у шуму.

Угледала је путоказ на којем је писало „Добродошли у Сновоград“. У Сновограду је угледала једну кућицу. Испред кућице је стајао патуљак. Гледао је сат и кукао.

Маја је пришла патуљку и упитала га: „Зашто кукаш?“

Патуљак је одговорио: „Закаснићу на посао!“

Маја је упитала: „Па зашто не кренеш?“

Патуљак је рекао да је творница Сновара далеко, а његов бицикли је украден.

Маја је рекла патуљку да је сачека и да ће му довести нови бицикли од бицикличара Дугоушког.

Тако је и било. Патуљак није закаснио на посао, а Маја је често посећивала свог пријатеља.

Маја Сузић 4.2

Чудновата прича о оловки и патентици

Била једном једна оловка. Звала се Шкрабало. Имала је најбољу пријатељицу патентицу. Њих две су писале једна другој разна писма.

Једног јутра у књижару је дошао јарић који је хтео купити патентицу. Трговкиња је узела баш ону патентицу и продала је. Јарић је весело изашао из књижаре.

Када се спустила ноћ, оловка је тражила своју најбољу пријатељицу. Претражила је све ладнице. Сетила се јарића који је купио оловку. Друга патентика је рекла да ће се радо заменити са оном коју је однео јарић.

Отишле су до куће у којој је живео јарић. Патентике су се замениле. Оловка Шкрабало и пријатељица су брзо отишле у књижару.

Сандра Баста 4.2

ВАТРЕНКО И КАТАРИНА

Тамо, тамо далеко, живео је један змај. Звао се Ватренко.

Једном је змај летео преко седам гора, седам планина, седам река, седам мора и дошао до куће Ивице и Марице. Изгубио је снагу и пао у бару поред куће. Бара је била дубока. Тако је змај доспео у царство бактерија. Тамо су га прогласили за цара.

Повредио је крила, није могао одлетети. Шетао је около наоколо и нашао чаробни пролаз. Тако је доспео до отока Сладолед.

На отоку је упознао вештицу Вецу. Она је била зла и претворила је Ватренка у зеца. Пустила га је у град Шегрта Хлапића.

Ватренко није знао где је. Упитао је једног човека:

- Који је ово град?
- У граду си у ком живи шегрт Хлапић, сластичар – одговори човек.

Ватренко се јако зачудио, толико се зачудио да је заборавио зашто је кренуо код Ивице и Марице. Ах, да, ни вама нисам рекла. Ишао је код њих да иду пробудити успаваног принца.

Наставио је свој пут даље. Нашао се у царству змајева. Почели су га нападати, али добра принцеза Катарина, мислећи да је он зец, каже му:

- О, кад би био змај, био би ми најбољи пријатељ!

Пољуби га, загрли и он се претвори у змаја. Катарина је била јако срећна. Венчали су се и кренули код Ивице и Марице.

Срели су их у шуми. Заједно су кренули према дворцу. Дворац је био празан. Изашли су напоље и угледали сватове. Зачараног принца је пробудила Снежана. Одмах се догодила љубав.

Срећни и задовољни, Ватренко и Катарина су кренули својим путем и направили своје царство.

Николина Алексић 4.2

Све и свашта

Једнога дана, Трноружица се није убола на иглу, па заспала. Ово је био обичан дан. Заспала је обичним сном.

У свом сну, прво је отишла у Вуковар па се накуповала животиња: Мислила је да ће јој оне сашити хаљине и направити ципеле. Али, животиње су побегле. Трноружица је била шворц.

Морала је певати да заради новац. Зарађеним новцем је уплатила џек-пот. Заокружила је бројеве и добила четресто милиона куна.

Купила је велики аутомобил и отишла на Хаваје. Тамо је купила вилу. Заљубила се у спасиоца који је радио на плажи. Венчали су се. Имали су пуно деце.

Тргла се из сна. Срећна што је у својој кући, молила се да нема толико пуно деце. Одлучила је ипак да ће се удати само за принца.

Милица Сентиванац 4.2

Три прасета и дружина

Била три прасета. Сваки дан су ишли по воду на извор.

Једног дана наиђу на три Штрумфа. Питали су Штрумфове да ли хоће да раде за њих. Штрумфови су пристали и пошли с њима на извор.

Када су се враћали са извора, наишли су на дабра који је градио брану. Питали су га да ли хоће да пође с њима. Дабар је пристао. Тако је седмочлана дружба кренула према кући три прасета.

Пошто их је сада било превише, дабар је одлучио да сагради нову и већу дрвену кућу. Сви остали су му помагали.

Након пар дана, дошао је вук и хтео да провали у кућу. Штрумфови су поставили замку. Развукли су шпагу, вук је пао, а дабар срушио дрво које је пало на вука. Вук се једва извукао, побегао и више се није враћао.

Драган Николић 4.2